

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

06 iunie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Central din 03 iulie 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 31 ianuarie 2018, declarat de către avocatul Dulgher Dumitru în numele inculpatului

Baran Liviu.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 04.04.2017 - 03.07.2017;
2. Instanța de apel: 08.09.2017 - 31.01.2018;
3. Instanța de recurs: 02.05.2018 - 06.06.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 03 iulie 2017, Baran Liviu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.189 alin.(3) lit.e) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 2000 unități convenționale.

La fel, prin sentința nominalizată a fost condamnat și Scutelnic Artur în privința căruia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Baran Liviu și Scutelnic Artur, având înțelegere prealabilă și acționând din interes material, au întocmit un plan criminal privind dobândirea prin șantaj a mijloacelor bănești de la Profir Marcel și Statnic Nicolae, fapt pentru care în ziua de 13 februarie 2016, în jurul orei 11.00, aflându-se la vulcanizarea din str.xx, or.xx, sub un pretext inventat privind agresiunea anterioară de către ei a lui Brumă Mihail în seara de 12 februarie 2016, i-au amenințat cu violență și cu moartea pe Profir Marcel și Statnic Nicolae, cerându-le transmiterea mijloacelor bănești, primului în sumă de 600 euro, iar celui de-al doilea 150 euro, amenințări pe care aceștia le-au perceput drept reale. Astfel, temându-se de realizarea lor, la 13 februarie 2016, Profir Marcel i-a transmis lui Baran Liviu 2500 lei, iar la 20 februarie 2016, prin intermediul unui angajat de la vulcanizarea nominalizată, încă 500 lei.

Scutelnic Artur în continuarea activității criminale, prin contactarea telefonică repetată a lui Statnic Nicolae și în cadrul întâlnirilor avute cu el, prin amenințarea aplicării violenței și cu moartea, l-a determinat să-i transmită mijloacele bănești solicitate, cerându-i în ziua de 27 februarie 2016, în jurul orelor 11.00, prin aplicarea loviturii cu pumnul în regiunea pieptului și cauzarea de dureri fizice, transmiterea banilor în sumă de 100 euro, urmată de reținerea lui în flagrant după primirea sumei extorcate de 2 300 lei.

3. Împotriva sentinței au declarat apel:

- avocatul A.Tudorica în numele inculpatului L.Baran, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile inculpatului să fie reîncadrate din prevederile art.189 alin.(3) lit.e) în cele ale art.352 alin.(1) Cod penal, cu încetarea procesului penal;

- avocatul D.Dulgher în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, deoarece, reieșind din probele acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești, învinuirea adusă inculpatului nu s-a confirmat; - instanța nu a reținut declarațiile martorilor și a părților vătămate M.Profir și N.Statnic, din care rezultă că între M.Brumă, N.Statnic și M.Profir a avut loc un conflict care s-a transformat în bătaie în urma căreia M.Brumă a fost maltratat fiindu-i deteriorate scurta și telefonul; - nu a reținut instanța că la rugămintea lui M.Brumă, inculpatul s-a întâlnit cu M.Profir și N.Statnic de la care a solicitat mijloace bănești pentru tratamentul acestuia, pentru scurta și telefonul deteriorate, ceea ce combate versiunea înaintată în învinuire că aceștia ar fi acționat sub un pretext inventat; - instanța nu a apreciat care declarații ale martorului I.Brumă urmează a fi considerate ca veridice, de rând ce acesta în cadrul cercetării judecătorești și-a schimbat declarațiile; - întemeindu-și concluzia cu privire la vinovăția inculpatului pe probele scrise, instanța nu a reținut că acestea nicidecum nu demonstrează vina lui L.Baran; - procesul-verbal cu privire la interceptarea și înregistrarea comunicărilor, ce au avut loc între N.Statnic, A.Scutelnic, M.Profir și persoana pe nume Andrei, urmează a fi excluse ca probă, deoarece contravin prevederilor art.132⁹ alin.(15), 306, 307 alin.(7) Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 31 ianuarie 2018, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de avocații A.Tudorica și D.Dulgher în numele inculpatului L.Baran.

Instanța de apel, verificând și examinând suportul probator administrat și anume, declarațiile părților vătămate M.Profir și N.Statnic, a martorilor C.Obadă, S.Lazu, I.Rusu, V.Boghean, Ig.Bruma, L.Bruma, I.Vatamaniuc, cât și probele scrise – plângerile lui M.Profir și N.Statnic din 23.02.2016, prin care a solicitat tragerea la răspundere penală a lui L.Baran și A.Scutelnic, procesele-verbale de ridicare de la M.Profir a unui bilet de amanet, de ridicare și cercetare de la N.Statnic a unui CD-R de model „Omega” și anume, a unui fișier audio a discuției interceptate dintre N.Statnic și A.Scutelnic, de cercetare și transmitere a bancnotei de 100 euro pretinse, rezultatele consemnate în procesul-verbal privind efectuarea măsurii speciale de investigații - interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice ale abonaților N.Statnic și A.Scutelnic, raportul de expertiză tehnico-criminalistică nr.34/12/1-R-1350 din 24.03.2016, pe care le-a apreciat conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală, a conchis că L.Baran a săvârșit infracțiunea incriminată, deoarece din probele administrate s-a dovedit cert că acesta a realizat latura obiectivă a infracțiunii imputate, fiindcă acțiunea de constrângere aplicată de inculpat s-a manifestat prin amenințarea părților vătămate cu răfuiala fizică și cu moartea, impunându-le transmiterea banilor fără nici un motiv, sub un pretext inventat de „mediere”, cu restituirea lor către M.Brumă, pe care cei doi l-ar fi agresat în ajun, deteriorându-i scurta și telefonul mobil, astfel urmărind drept scop dobândirea pentru sine a unui folos din sumele transmise, în situația în care suma cerută nu rezulta din eventuala apreciere a pagubei și în lipsa unei adresări din partea numitului N.Brumă către organele de resort, cererea în interesul său fiind depusă de tatăl acestuia, după sesizarea OUP de către victimele M.Statnic și M.Profir.

La fel, instanța de apel a constatat că infracțiunea incriminată s-a consumat din momentul înaintării cererii cu caracter patrimonial, însoțită de acțiunea adiacentă, ce la caz s-a manifestat prin amenințarea cu aplicarea violenței și cu moartea, indiferent de urmările survenite în atingerea scopului urmărit, care în speța dată s-a finalizat cu dobândirea banilor ceruți, ca agravantă a componentei vizate prevăzută de alin.(3) lit.e) art.189 Cod penal. Precum a fost demonstrat în acțiunile inculpatului și calificativul aplicării violenței nepericuloase pentru viață și sănătate, rezultat din declarațiile părții vătămate N.Statnic, potrivit cărora a fost lovit de A.Scutelnic pentru a-l determina la transmiterea banilor, ca rezultat al caracterului durabil a îndeplinirii cerințelor, fapt confirmat și de către cea de-a doua victimă - M.Profir.

Concluzionând temeinicia constatărilor judiciare privind existența în acțiunile lui L.Baran a elementelor infracțiunii de șantaj cu agravanta prevăzută la art.189 alin.(3) lit.e) Cod penal „urmată de dobândirea bunurilor cerute”, săvârșită prin amenințarea cu aplicarea violenței și cu moartea, precum și prin aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătate, instanța a respins argumentele avocatului A.Tudorica, care a solicitat ca acțiunile inculpatului să fie încadrate ca samavolnicie, infracțiune prevăzută la art.352 Cod penal. În acest sens, instanța de apel a indicat că samavolnicia se manifestă prin exercitarea unui drept legitim sau presupus în mod arbitrar și prin încălcarea ordinii stabilite, contrar cărui șantajul este posibil doar în raport cu bunurile străine, asupra cărora făptuitorul nu are nici dreptul legitim și nici presupus. Or, în sensul legii penale prin „drept legitim” se înțelege un astfel de drept, pe care persoana îl are în virtutea unui temei legal, iar prin „drept presupus” se înțelege un astfel de drept, care în realitate nu aparține persoanei, deși acesta consideră eronat că este investită cu acest drept.

În cazul samavolniciei acțiunile de amenințare, violență, nimicire a bunurilor etc. reprezintă un mijloc de realizare a unui drept legitim sau presupus, pe când în cazul șantajului acțiunile de amenințare, violență, deteriorare sau distrugerea bunurilor constituie mijlocul de întărire a cererii ilegale a făptuitorului. La fel, șantajul se deosebește de samavolnicie și prin trăsăturile laturii subiective, el presupunând prezența intenției directe și a scopului de cupiditate (profit), în timp ce samavolnicia poate fi săvârșită din intenție directă sau indirectă, iar prezența vreunui scop nu este obligatorie.

Concomitent, instanța de apel a respins și argumentul apărării referitor la pretinsa „mediere” a conflictului ce avuse loc în ziua de 12.02.2016 între N.Statnic și M.Profir cu M.Brumă, ca urmare a ajutorului solicitat de acesta din urmă de la inculpați în vederea recuperării daunei materiale, considerând că acesta nu este altceva decât un pretext inventat de ei, or, din depozițiile martorilor audiați pe caz, nu rezultă maltratarea lui M.Brumă de către M.Profir și N.Statnic.

Mai mult, sesizarea OUP privind deteriorarea bunurilor a avut loc la 02.03.2016, adică după ce părțile vătămate s-au adresat în legătură cu șantajul la care au fost supuși, constituind o încercare de inducere în eroare cu privire la adevăratele împrejurări a cazului. Or, în situația în care ar fi avut loc împrejurările pretinse de cei doi inculpați, M.Brumă urma să acționeze în modul prevăzut de lege, adresându-se organelor de resort în vederea constatării acțiunilor ilegale ale lui N.Statnic și M.Profir cu atragerea lor la răspundere potrivit legii, ceea ce de fapt nu a avut loc. Adresarea la organul de urmărire penală de către tatăl său Ig.Brumă, după cum s-a arătat mai sus, nu constituie altceva decât o încercare de a îndreptăți acțiunile inculpaților, care nu aveau nici un temei legitim și nici o motivație plauzibilă de a interveni în soluționarea pretinsului conflict. Unicul scop urmărit de aceștia fiind dobândirea bunurilor cerute ilegal de la părțile

vătămate N.Statnic și M.Profir sub amenințare și cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață.

Pe motivul reținut supra, instanța de apel a conchis lipsa temeiurilor de a pune la îndoială veridicitatea depozițiilor făcute de către părțile vătămate M.Profir și N.Statnic ce coroborează cu depozițiile martorilor N.Filip, C.Obadă, S.Lazu, I.Rusu, a căror declarații sunt consecvente privind împrejurările cauzei, ce se află în coroborare cu restul probelor care au fost dobândite, prin intermediul acțiunilor procesuale petrecute pe caz, ce nu au ridicat nici o obiecție din partea apărării la etapa urmăririi penale, cât și la finele ei.

De asemenea, instanța de apel a considerat că nu este întemeiat nici argumentul părții apărării, prin care se solicită declararea nulității procesului-verbal cu privire la interceptarea și înregistrarea comunicărilor, cu anexă la el și ordonanța privind aprecierea pertinentei rezultatelor măsurii speciale de investigații, pe motivul necorespunderii părții descriptive cu cea dispozitivă a încheierii Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 02.03.2016, prin care s-a confirmat legalitatea respectivelor acțiuni, or, eroarea admisă nu este pe măsură să atragă nulitatea actului dat în sensul art.251 Cod de procedură penală, și aceasta nu a fost invocată în ordinea stabilită de procedura penală la etapa corespunzătoare a procesului penal, decăzând, în sensul art.230 alin.(2) Cod de procedură penală, termenul de invocare a ei.

Drept urmare, instanța de apel a constatat și a apreciat, ca și prima instanță, ca fiind corespunzătoare stenogramele convorbirilor telefonice privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor dintre N.Statnic, A.Scutelnic, M.Profir și persoana pe nume Andrei, precum și cele între N.Statnic și A.Scutelnic, acestea fiind recunoscute și anexate la materialele cauzei în calitate de probe ce confirmă vinovăția inculpatului L.Baran în comiterea șantajului, cu dobândirea transiterii banilor, ce au fost ridicați de la A.Scutelnic, reținut în flagrant, numărul de pe bancnotele ridicate de la el în cadrul percheziției corporale corespunzând celor descrise în conținutul procesului-verbal privind efectuarea acțiunii procesuale.

De rând cu aceasta, instanța de apel a menționat că colaboratorii de poliție au intervenit la monitorizarea și descoperirea infracțiunii de șantaj, prin înzestrarea lui N.Statnic la 27.02.2016 cu mijloace tehnice speciale în vederea înregistrării comunicărilor cu suspectii L.Baran și A.Scutelnic, la sesizarea de către el a OUP, în confirmarea șantajului, prezentând organelor competente înregistrarea audio a discuției interceptate cu A.Scutelnic, din care rezultă pretinderea banilor, ceea ce respinge din start provocarea, rolul respectivului organ fiind unul pasiv, până la reținerea lui A.Scutelnic în flagrant.

Referitor la pedeapsa stabilită inculpatului de către prima instanță, instanța de apel a considerat că aceasta este una echitabilă, fiind individualizată conform prevederilor art.7,61,75 Cod penal, just ajungând la concluzia că corectarea inculpatului este posibilă numai prin izolarea lui de societate, și că doar această pedeapsă a închisorii va contribui efectiv la conștientizarea de către inculpat a faptelor comise și prevenirea comiterii lor pe viitor, fiind asigurat astfel scopul pedepsei penale, inclusiv cel de restabilire a echității sociale prin satisfacția adusă victimelor ca rezultat al condamnării făptuitorului.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul D.Dulgher în numele inculpatului L.Baran care, invocând temeiul de drept prevăzut de art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii incriminate, din conținutul căruia în

argumentarea ilegalității hotărârilor atacate invocă aceleași motive, similare celor din apel, descrise la pct.3 al prezentei decizii.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat dispunerea inadmisibilității recursului fiind vădit neîtemeiat, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Autorul recursului invocă direct temeiul pentru declararea recursului pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Colegiul penal constată că motivul invocat de recurent nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Conform art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, poate administra, la cererea părților, orice probe noi și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea lui L.Baran pentru infracțiunea de șantaj, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii imputate, solicitând achitarea acestuia.

Astfel, principalul motiv invocat de recurent în recurs, constituie faptul că instanța de apel eronat a apreciat probele cauzei.

Însă, potrivit prevederilor art.27, 414 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, instanța apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Colegiul penal reține că, instanța de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală, pe care suplimentar și minuțios le-a verificat în ședința de judecată, apreciindu-le just din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, a stabilit cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.189 alin.(3) lit.e) Cod penal.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie s-a tras având în vedere declarațiile părților vătămate M.Profir și N.Statnic, a martorilor C.Obadă, S.Lazu, I.Rusu, V.Boghean, Ig.Bruma, L.Bruma, I.Vatamaniuc, N.Filip, cât și probele materiale, care sunt detaliat descrise în partea descriptivă a deciziei instanței de apel.

În contextul acestui material probator, Colegiul penal conchide că instanța de apel, în mod corect a reținut că inculpatul L.Baran, prin înțelegere prealabilă cu A.Scutelnic, în privința căruia hotărârile judecătorești nu se contestă, se face vinovat de comiterea infracțiunii imputate - art.189 alin.(3) lit.e) Cod penal și anume, acțiunile intenționate ale acestuia manifestate prin intenție directă, adică cererea de a transmite bunurile proprietarului, însoțită cu aplicarea

violentei nepericuloase pentru viață și sănătate, prin amenințare cu moartea, urmate de dobândirea bunurilor cerute. Instanțele au reținut o situație de fapt concordantă sub toate aspectele împrejurărilor ce rezultă din aceste mijloace de probă, fiindcă anume partea vătămată M.Profir a declarat că a fost invitat la vulcanizare, unde se afla L.Baran cu A.Scutelnic, C.Obadă și S.Lazu, unde primul i-a solicitat o sumă de bani ce urmează să i-o transmită, adică în mărime de 200 euro, pe care i-a transmis-o în două etape, prima dată - 2500 lei, apoi încă 500 lei, fiind amenințat cu răfuiala.

Neîntemeiate sunt afirmațiile recurentului, precum că instanțele nu au ținut cont de declarațiile martorului I.Brumă date în cadrul urmăririi penale, din care se desprinde faptul că acesta i-a propus feciorului M.Brumă să scrie plângere la poliție, însă acesta a refuzat, spunând că a apelat la ruda lor L.Baran, care s-a implicat în restituirea prejudiciului ce i-a fost cauzat, deoarece după cum rezultă din declarațiile martorului L.Bruma, bani pentru scurta deteriorată nu a primit, iar feciorul său a fost telefonat peste hotare de către A.Scutelnic, care i-a solicitat bani.

Lipsite de temei sunt și argumentele recurentului, precum că procesele-verbale ridicate de la M.Profir a unui bilet de amanet, de la N.Statnic a unui CD-R de model „Omega” și de cercetare a acestuia, privind convorbirea purtată de partea vătămată N.Statnic cu A.Scutelnic, de cercetare și transmitere a bancnotei de 100 euro, privind efectuarea măsurii speciale de investigații - interceptarea și înregistrarea comunicărilor, care a avut loc la 27.02.2012 între N.Statnic, M.Profir și A.Scutelnic, nu demonstrează vina lui L.Baran.

În acest sens Colegiul penal constată că, instanțele de fond au verificat toate probele materiale, stabilind că inculpatul nu a acționat de unul singur, dar a întocmit un plan împreună cu A.Scutelnic din interes material, de a dobândi prin șantaj mijloace bănești de la M.Profir și N.Statnic, astfel că au acționat prin înțelegere prealabilă. Prin proba materială - biletul de amanet se atestă declarațiile veridice ale părții vătămate M.Profir, că din lipsa de bani solicitată de L.Baran, dânsul a amanetat obiectele din aur, pentru care a primit suma de 3078 lei, din care a transmis ultimului în două tranșe suma de 3000 lei, astfel că la caz a fost demonstrată intenția inculpatului și anume a scopului de cupiditate de dobândirea a bunurilor cerute.

La fel, neîntemeiat este și argumentul recurentului, precum că nu s-a dovedit în acțiunile lui L.Baran calificativul cu aplicarea violentei nepericuloase pentru viață și sănătate, deoarece cum s-a menționat anterior, inculpații au săvârșit infracțiunea în coautorat și, potrivit învinuirii acestora, li s-a incriminat nu doar aplicarea violentei nepericuloase pentru viață și sănătate, dar și amenințarea cu moartea, săvârșite de două persoane, urmate de dobândirea bunurilor cerute, fiindcă inculpații au amenințat părțile vătămate cu violența și cu moartea, iar A.Scutelnic i-a aplicat lui N.Statnic și o lovitură cu pumnul în regiunea pieptului, cauzându-i durere fizică, astfel că inculpatul a realizat atât latura subiectivă, intenția directă, calificată prin scop, cât și elementul material al laturii obiective a infracțiunii date, deoarece prin acțiunile sale inculpații au inspirat o temere serioasă victimelor, punându-i în situația de a nu mai avea resursele morale necesare pentru a se opune pretențiilor acestora, spre a dobândi în mod injust un folos, pentru sine.

Concomitent, Colegiul penal va respinge și afirmațiile recurentului, precum că urmează a fi declarate nule procesele-verbale cu privire la interceptarea și înregistrarea comunicărilor dintre N.Statnic, A.Scutelnic, M.Profir și persoana pe nume Andrei, că în dispozitivul încheierii judecătorești din 02.03.2016 nu este indicată careva informație privind confirmarea respectării cerințelor legale la interceptarea și înregistrarea comunicărilor între

părțile vătămate M.Profir, N.Statnic și A.Scutelnic și persoana pe nume Andrei, ceea ce contravine prevederilor art.132⁹ alin.(15), 306, 307 alin.(7) Cod de procedură penală, deoarece criticele vizând legalitatea și autenticitatea acestora constituie o reiterare a celor formulate în apel, pe care instanța de apel examinându-le, just le-a apreciat ca neîntemeiate, soluție pe care Colegiul penal o consideră una legală și motivată, a cărei reluare nu se mai impune.

De asemenea, Colegiul remarcă că recursul repetă textul apelului declarat de avocat în numele inculpatului și argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel pe deplin le-a examinat și, apreciind toate probele în ansamblu, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat asupra tuturor motivelor invocate de partea apărării în apel, pe care le-a considerat neîntemeiate.

Prin urmare, Colegiul penal constată că instanța de apel a respectat prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate, motivându-și decizia în conformitate cu art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, astfel. Decizia cuprinde temeuri de fapt și de drept care au dus, la respingerea argumentelor menționate de apelant, aceasta corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Faptul că instanța de apel nu a apreciat probele în modul solicitat de autorul recursului nu constituie motiv de a afirma că instanța de apel a pronunțat o hotărâre nemotivată.

Toate probele prezentate și cercetate în mod legal au indicat la confirmarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii de șantaj, lipsind temeuri pentru casarea hotărârii judecătorești.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În circumstanțele stabilite, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului declarat de avocat în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Dulgher Dumitru în numele inculpatului Baran Liviu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 31 ianuarie 2018, în cauza penală în privința lui Baran Liviu, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 04 iulie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu